

*groot was je inzet voor alles
moge deze verder leven in ons*

In liefde en dankbaarheid willen wij gedenken

Hermanus Jacobus Vaanholt

Herman

Echtgenoot van Hendrika Theresia Vaneker

Rikie

Hij werd geboren 9 juli 1933. Hij overleed na een kortstondige ziekte en voorzien van de laatste Sacramenten op 8 mei 1998.

Wij hielden zijn uitvaartdienst op 13 mei in de kerk van O.L.Vrouw van Altijddurende Bijstand te

Enschede, waarna we zijn lichaam toevertrouwd hebben aan de aarde op de Westerbegraafplaats. Het is niet te geloven maar ineens moeten wij wennen aan de gedachte dat mijn man, onze lieve vader en opa zijn leven hier temidden van ons heeft afgebouwd. Slechts enkele dagen werden hem gegeven om de stap van het tijdelijke naar eeuwig te maken.

Herman Vaanholt was een mens waar we met dankbaarheid en plezier aan terugdenken. Hij nam het leven zoals het kwam, wist voor alles een uitweg en vond vrede in dingen die anders gingen dan hij gepland had. Zijn werk was zijn hobby en dat was voor hem timmeren en alles wat hij met zijn handen kon maken. Hij stond met zijn talenten voor iedereen klaar. Het was niet nodig dat men hem vroeg, een hint in de goede richting zette hem al aan de gang. Hij maakte hierin geen onderscheid tussen familie en burens. Naast liefde voor zijn vak had hij liefde voor de kalveren. Ook in de winter moesten ze eten en de kinderen kenden allemaal

de dagen als er gehooid moest worden. Het was wel niet veel, maar hij verwachtte dat iedereen hem daarbij hielp. Als mensen wel eens tegen Rikie zeiden: "Wat ben je rijk", dan wist ze met rechte trots wat ermee bedoeld werd. Omgekeerd was Herman rijk met Rikie. Zij verstonden elkaar uitstekend en werkten samen aan de dingen die op hun weg kwamen. Herman hield van de goede dingen van het leven. Lekker eten, feestjes, fietsen en op zijn tijd een kaartje leggen. In gezelschappen hield hij van een grapje en wist mensen en situaties met een steek onder water tot de werkelijkheid terug te brengen.

Herman hield van orde. In en om het huis moest het netjes zijn. Zijn kinderen waren zijn vreugde en zijn trots. Hij beleefde veel plezier aan de kleinkinderen. De oudste had zijn timmermans hart gestolen. Samen met opa werd er getimmerd in een heuse eigen werkplaats. Het is jammer dat hij zijn 3e kleinkind niet meer kan zien, maar de verhalen over hem zullen vertellen wie opa is geweest. Herman was bij alles een gelovig mens. Hij stond met eerbied voor zijn Schepper in het leven. Tot het laatst toe bad hij elke dag de rozenkrans. Zoals hij geleefd heeft, zo is hij gestorven en zo leeft hij in ons voort. Een mens waar we van hebben gehouden. Moge hij nu bij God zijn en daar voor ons ten beste spreken.

Voor uw blijken van medeleven bij de ziekte en na het overlijden van mijn lieve man, onze zorgzame vader en opa, zeggen wij u hartelijk dank.

Rikie Vaanholt-Vaneker
Kinderen en kleinkinderen.